

PTNW Oddział w Białymstoku

BACHAREWICZ A.

Klub seniora – przedłużenie aktywności społeczno-zawodowej

Senior club – the prolonging of social-professional activity

Liczba seniorów wśród lekarzy weterynarii, którzy osiągnęli status emeryta bądź rencisty, powiększyła się znacznie w latach dziewięćdziesiątych ub. stulecia. Sprzyjały temu zmiany organizacyjne w służbie państwowej oraz restrukturyzacja i prywatyzacja zakładów leczniczych dla zwierząt. Wiele osób skorzystało z możliwości przejścia na wcześniejszą emeryturę, kiedy zarysowało się widmo bezrobocia, dla wielu z nich. Okręgowa Północno-Wschodnia Izba Lek.-Wet. w Białymstoku od zarania swej działalności podejmując starania w integrowaniu środowisk lekarsko-weterynaryjnych i budowaniu wizerunku wolnego zawodu, nie zapomniała o emerytach. Wsparła aspiracje grona emerytów i pomogła organizować Klub Seniora. W tym czasie na terenie objętym działalnością Izby zamieszkiwało ogółem 70 lekarzy weterynarii-emerytów, w tym 33 w woj. białostockim, 32 w suwalskim i 5 w łomżyńskim.

Zebranie założycielskie odbyło się 17. 11. 1992 r., na którym nakreślono ogólny zarys funkcjonowania „Klubu Seniora” oraz ustalono zasady i tematykę zebrań. Izba udostępnia klubowi salę konferencyjną, zabezpiecza obsługę spotkań, zapewnia materiały i pomoc organizacyjno-kancelaryjną. Koszty działalności pokrywane są z dobrowolnych składek członków klubu, zaś koszty spotkań wyjazdowych dodatkowo wspierają zakłady pracy. Spotkania koleżeńskie seniorów odbywają się regularnie raz w miesiącu. Frekwencja waha się od 10–19 osób–członków klubu oraz 2–3 osoby zaproszone z kadry kierowniczej, które informują o aktualnych zagadnieniach w zawodzie. Wyraźnie liczniejsze grono emerytów i gości zjawia się na spotkania okolicznościowe, bardziej uroczyste, jak np. opłatkowe lub związane z jubileuszem ukończenia 70 lub 75 lat przez członka klubu. Wówczas przewodniczący klubu składa jubilatowi serdeczne życzenia, wręcza kwiaty i wartościową książkę z dedykacją i podpisami uczestników uroczystości, którzy dołączają się z gratulacjami i życzeniami. Niektórzy recytują własne wiersze, inni robią pamiątkowe zdjęcia. Na spotkaniach opłatkowych śpiewa się kolędy. Szczególnie ciekawe i przy większej frekwencji odbywają się spotkania wyjazdowe, gdzie gospodarze przy współudziale zarządu klubu przygotowują część merytoryczno-zawodową oraz turystyczno-poznawczą i wypoczynkową.

Wielowątkowe i bogate formy działalności Klubu Seniora, stałe spotkania i kontakty oddalają u emerytów poczucie osamotnienia. Dochodzi do zacieśnienia więzów przyjaźni. Stwarzane są możliwości emocjonalnego, wartościowego wyżycia się, bogatego we wspomnienia. Prezentowane informacje, dyskusja i rozmowy wzbogacają orientację bieżącą o stanie zawodu, a także o tradycjach i historii, szczególnie powojennego pionierskiego okresu.